

SENAT DE BELGIQUE

SESSION EXTRAORDINAIRE DE 1991-1992

7 JANVIER 1992

**Proposition de loi portant modification
de la loi du 15 mars 1874 sur les extra-
ditions**

(Déposée par M. Moureaux)

DEVELOPPEMENTS

Le premier objectif de la présente proposition est de mettre fin à un certain nombre d'anomalies dans la jurisprudence et à de fâcheuses disparités dans le comportement des parquets en matière d'extradition.

C'est ainsi que dans certains tribunaux, le débat relatif à l'exequatur est contradictoire; dans d'autres, il ne l'est pas.

Le droit de défense — « inséparable de tout acte de juridiction » — doit être établi en cette matière conformément aux engagements internationaux de la Belgique.

Par ailleurs, de vives controverses se sont élevées au sujet de la durée de validité des mandats étrangers.

Une détention arbitraire et illimitée est inacceptable dans un état de droit. Or, c'est ce que consacre — aux yeux de certains — un mandat étranger exequaturé.

Enfin, des positions divergentes sont adoptées par les diverses cours d'appel quant à la publicité à donner aux avis. Ces divergences doivent être levées.

Le second objectif de fond est d'aligner, en la matière, la législation belge sur la française en limitant le droit d'extrader du Ministre aux cas qui font l'objet d'un avis favorable de la cour d'appel.

R. A 15634

BELGISCHE SENAAT

BUITENGEWONE ZITTING 1991-1992

7 JANUARI 1992

**Voorstel van wet tot wijziging van de wet
van 15 maart 1874 op de uitleveringen**

(Ingediend door de heer Moureaux)

TOELICHTING

Dit wetsvoorstel bedoelt in de eerste plaats een einde te maken aan een aantal anomalieën in de rechtspraak en aan de uiteenlopende houding van de parketten ter zake van de uitlevering.

Zo wordt het debat over de uitvoerbaarverklaring in sommige rechtbanken wel en in andere niet op tegenspraak gehouden.

Het recht van verdediging, onafscheidbaar van ieder rechtsgeding, moet ook ten dezen worden geregeld overeenkomstig de internationale verbintenissen van België.

Aan de andere kant zijn ernstige betwistingen gerezen over de geldigheidsduur van buitenlandse bevelen tot aanhouding.

In een rechtstaat is willekeurige en onbegrensde vrijheidsheneming onaanvaardbaar. Maar dit wordt nu volgens sommigen juist bewerkstelligd door een buitenlands bevel tot aanhouding dat uitvoerbaar is verklaard.

Tenslotte nemen de hoven van beroep een verschillend standpunt in ten aanzien van de openbaarheid van hun adviezen. Die verschillen moeten worden opgeheven.

Het tweede doel, van inhoudelijke aard, is de Belgische wetgeving af te stemmen op de Franse, door het uitleveringsrecht van de Minister te beperken tot de gevallen waarover het hof van beroep gunstig heeft geadviseerd.

R. A 15634

Déjà abordée lors d'une précédente législature en commission du Sénat, la présente proposition devrait pouvoir aboutir enfin!

S. MOUREAUX.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE 1er

L'article 3, alinéa 2, de la loi du 15 mars 1874 sur les extraditions est complété comme suit :

« La procédure d'exequatur de l'acte de l'autorité étrangère est publique et contradictoire.

Lorsque l'arrestation a eu lieu en exécution d'un mandat d'arrêt étranger rendu provisoirement exécutoire par la chambre du conseil en l'absence de l'étranger, la décision d'exequatur devra être confirmée dans les cinq jours de l'arrestation.

Sans préjudice de la vérification périodique obligatoire de la durée de validité du mandat étranger, celui-ci sera soumis aux mêmes conditions et recours que ceux prévus par la loi du 20 avril 1874 relative à la détention préventive. »

ART. 2

L'article 3, alinéa 6, de la même loi est complété comme suit :

« L'avis est rendu en audience publique. Le Ministre de la Justice ne peut accorder l'extradition que dans les limites des faits et de leur qualification qui font l'objet d'un avis favorable de la cour d'appel. »

S. MOUREAUX.

Daar dit voorstel van wet reeds tijdens een vorige zittingsperiode door de commissie van de Senaat werd besproken, zou het vrij snel afgehandeld moeten kunnen worden.

VOORSTEL VAN WET

ARTIKEL 1

Artikel 3, tweede lid, van de wet van 15 maart 1874 op de uitleveringen wordt aangevuld als volgt :

« De uitvoerbaarverklaring van de akte van een vreemde overheid geschiedt in het openbaar en op tegenspraak.

Indien de aanhouding heeft plaatsgehad ter uitvoering van een buitenlands bevel tot aanhouding dat door de raadkamer bij voorraad uitvoerbaar is verklaard bij afwezigheid van de vreemdeling, moet de uitvoerbaarverklaring worden bevestigd binnen vijf dagen na de aanhouding.

Onverminderd het verplichte periodiek onderzoek van de geldigheidsduur van het buitenlands bevel, moet dit bevel voldoen aan dezelfde vereisten en kunnen er dezelfde rechtsmiddelen tegen worden aangewend als bepaald in de wet van 20 april 1874 op de voorlopige hechtenis. »

ART. 2

Artikel 3, zesde lid, van dezelfde wet wordt aangevuld als volgt :

« Het advies wordt gewezen in openbare terechtzitting. De Minister van Justitie kan de uitlevering niet toestaan dan binnen de perken van de feiten en van hun omschrijving waarop het hof van beroep zijn gunstig advies heeft gegrond. »